Temps Pasqual - Segon diumenge

Per Administrador el dg., 15/04/2012 - 09:00

Ac 4,32-35
1 Jn 5,1-6
Jn 20,19-31

Trobem una comunitat...Amb les portes tancades. Plena de por i de pors. Potser instal·lada en la seva pena i dolor. Tancada en ella mateixa. Donant voltes a un passat que enyora, se li escapa i no entén. Una comunitat centrada en ella mateixa i el seu desconcert. Real i comprensible, certament. Una comunitat que no deixa de mirar-se ella mateixa... i no deixa espai a Jesús.Una comunitat que...quan deixa que Jesús ocupi el seu lloc -el centre de la comunitat!- recobra la pau i la joia. Recupera la missió i recorda que és enviada a aquest món del que fins ara s'amaga plena de por. Torna a sentir les paraules del Mestre. (Podríem transcriure-les en versió lliure: Viviu com Jo.Feu el que m'heu vist fer... i de fet hem fet junts aquests anys . Sigueu presència meva en aquest món. Testimonis i enviats).Una comunitat que confessa: HEM VIST EL SENYOR !!! Certament l'hem vist. És Ell qui ens envia novament, qui ens obre i ens descentra de nosaltres mateixos i els nostre tancats horitzons. Quan la comunitat deixa que Jesús sigui el seu centre... la vida canvia!!Una comunitat ... on sempre hi ha algú o altre despistat. On sempre hi ha algú o altre que prefereix anar al seu aire. Algun Tomàs que diu "jo vull estar segur. Veure-ho jo mateix. Per sobre del que diguin els altres. Vull veure-ho jo, a banda de la comunitat."I, amb tot, això no és una dificultat insalvable. Tornem al començament. Quan la comunitat deixa que sigui Jesús qui tingui la centralitat i la primacia, res no és impossible. I quan Tomàs és convidat a constatar i certificar per ell mateix ... se li passen totes les ganes de cop. Ja nocal. En canvi confessa: Tu ets el meu Senyor i el meu Déu.Jesús no és un personatge per al propi gaudi i la pròpia satisfacció. No és algú per la pròpia seguretat individual. Ets el meu Déu i Senyor. Qui m'envies a portar pau, esperança i joia al meu entorn. Ets qui em fa germà dels meus germans. I em retornes a la comunitat.Potser -ves a saber!- aquesta és una petita història de la comunitat cristiana d'aleshores... i d'ara. Dels anys 30 i del 2012. A nosaltres ens pertoca deixar que Jesús ocupi el lloc central. En mi mateix i en la comunitat. Deixem que Jesús actuï i segui al mig. Estiguem atents per descobrir-lo viu, present i actuant. Vencent resistències i fent-se present.

ETIQUETES
COMUNITAT